

පහාරාද සුනුයෙහි පහාරාද නම් අසුරේන්ද්‍රයා විසින් මහා සාගරයේ පවත්නා වූ අසිරිමත් කරුණු අවක් ගැන බුදුරජාණන් වහන්සේට පැහැදිලි කරන අයුරු දක්වේ. පහාරාද අසුරේන්ද්‍රයා විසින් දක්වන ලද මහා සාගරයේ අසිරිමත් කරුණු අටම මුදු සසුනට උපමා කරමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද පහාරාද සුනුය සැබවින්ම ඉතාම සුන්දර සුනු දේශනාවකි. මහා සාගරයට බොහෝ දෙනෙක් එක හා සමාන රුචිකත්වයක් දක්වන බව නොරහසකි. ඒ හා සමානවම මහා සාගරයට බිය නොවන කෙනෙක් නොමැති බවද නොරහසකි.

සුන්දරත්වය සඟවා ගත් සසුර වසර 2004 දෙසැම්බර් 26 වෙනි දින තම සැඟවුණු ප්‍රචන්ඩත්වය මේ යැයි පෙන්වමින් ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු ආසියාවේ රටවල් ගණනාවක ජීවිත ලක්ෂ ගණනක් තම කුසෙහි සඟවා ගත්තේ සිත් පිත් නැති වැදකයෙකු මොනැයි කෙනෙකුට හැකි ගියේ නම් එය අසාධාරණ නොවේ.

ජීවිතයේ ප්‍රථම වතාවට ගොඩබිම නොපෙනෙන මානසක මහ මුහුදු මැද - නිතර නිතර කම වෙස් මාරු කරගන්නා මුහුදු මැද - ගත කළ ප්‍රථම දිනෙදී ම' සිතට නැඟුණේ රාජකාරියක ඇති බැරැරුම් කමකට වඩා ටයිටනික් චිත්‍රපටය, කුඩා දියණිය - ගේ සහ ප්‍රිය බිරිඳගේ මුහුණත් යන කරුණු පමණි. සැබවින්ම විශාල නැවක ගමන් කරන විටක එබඳු වූ චිකිත්සාවක් අපට ඇති නොවේ. සුනාමිය විසින් පැහැරගෙන ගිය දස දහස් ගණනක් දෙනා ජීවිතය ඉල්ලා පොර බැඳී ආකාරය එදා දේශීය මට මගේ සිතින් මවා ගැනීමට උත්සාහ කරමි. දළ රළ පෙළ සමග

සුනාමියේ වෙහෙරකට පෙර ගල වුවද

සුනාමියේ දිය ගල වුවද ඔවුන් ඉතිරි ජීවත් වූයේ 19 වන දින

වනු දරය අනට ඇදී යමින්

පොර බදන අතර කුරේ වුවද ඔවුන්ට කම ප්‍රියයන්ගේ මුහුණු පෙනී නොපෙනී යන්නට ඇත.

දින කිහිපයක් මුහුදේ ගත කළ පසු ප්‍රථම වතාවේ සිතට දෙන නිස ක්‍රමයෙන් මග හැරී යන නමුත් එය මුළුමනින්ම පහව යන්නේද නොවේ. කෙසේ වෙතත් සුනාමියට පෙරදා මෝදර වරායේ ජැටියෙන් ගොඩට පැමිණි පසු, ඉන් පසුදින මුහුදට යෑමට දැඩි නොකැමැත්තක් අප කෙරෙහි ඇති වූයේ ඇයි දැයි යන්න ගැන අදටත් සිතට දැනෙනුයේ බලවත් විශ්මය මුසු කුසකි.

2004 දෙසැම්බර් මස 26 වෙනි දින අටවැනි පුර පසළොස්වක සද රත් නැටියක් මෙන් කොළඹ වරායට ඉහළින් දිලීම්වත් තිබුණේ මහස්කාන්ත දසුනක් මවමිනි. පෝය දිනවලදී මුහුද රට ස්ඵටාවයක් ගන්නා බව මහ මුහුද ඇසුරු කරගෙන ජීවිත ගත කරන බොහෝ දෙනා පවසනු ම' විසින් අසනු ලැබ තිබේ. ඒ අනුව කොළඹ වරාය ඇතුළු ඒ අවට ගැඹුරු මුහුද වෙතට වඩා කැළඹී තිබෙනු ඇතැයි යන බලාපොරොත්තුව ඇතිව මා වරායට පැමිණියේ සිතෙහි කොණක රැඳී අකමැත්තද සමගය. ඊටත් වඩා පෙරදා පටන්

නව පාත්‍ර වර්ගයාගේ දුකේදී නවතර්ගේ ජීවිතය ගැන පවා නොසිතා කටයුතු කන්නෝ දෙවියන් අතර වුවද වචන විය හැකිය. අන් අයගේ ජීවිත බොහා ගැනීම පිණිස නව ජීවිතය පහදවම නැඟුවෝ කොතෙක් නව විදේ? ජාති අගම් කළ ආදී ඡේද සියල්ලම අසුර මුහුදු පිටින් සේ විය. ජනායා නව වක ජීවිතයක් කෙරී ජීවත් කවන්නට රැස දහවල් නොබලා වෙහෙස වූහ. කැඳුණු බැඳුණු සුන්දර මුත් අතර වනුයේ සකළු වනා වෙතක් මෙන් අතර උසට ඇති නොවේ. සුනාමිය විසින් පැහැරගෙන ගිය දස දහස් ගණනක් දෙනා ජීවිතය ඉල්ලා පොර බැඳී ආකාරය එදා දේශීය මට මගේ සිතින් මවා ගැනීමට උත්සාහ කරමි. දළ රළ පෙළ සමග

සුනාමියේදී අසුර මුහුදු වූ ජනතාවට ආධාර වෙනු දීමට කටයුතු කරමින්

සිතේ කොතකින් නැග එන පසුබැමේ හැඟීමද බලවත්ව තිබුණි. එහෙත් පුද්ගලයකුට මෙන් දරිත කොළඹ මෝදර වරාය අවට මුහුදු දුටු විගසම මට සිහිපත් වූයේ දෙමාපියන්ට අවනතව ඇති දඩි වූ නව යොවුන් තරුණියකගේ අවිභක්තවය. පූර්ණ වන්දනා අනග බැල්මෙන් සසුර දෙස බලා සිටින ආකාරයත්, සසුර ලජ්ජාබිලිව දොර කඩ වසන සිරියකට මුවා වෙමින් සිටින අයුරත් මම සිතින් මවා ගතිමි. කවි සිතුවම් වලට උල්පතක් බදු සොබා දහමේ වමන්කාරජනක මේ දසුන මහා පුත්තම සුනුය ගැන මතකයද නිරායසයෙන්ම ම' සිතට ගෙන ආවේය. මහා පුත්තම සුනුය යනු පූර්ණ වන්දනා අහසේ සුදුසු දිනෙක ගිණිසු පිරිසක් අතර සිටි එක් ගිණිසුටත් විසින් අසන ලද ගැඹුරු ප්‍රශ්න කිහිපයකට පිළිතුරු වශයෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාල ඇති සුන්දර දහම් දෙසුමකි. මේ සියලු කාරණා කාරණා සිතෙහි දරාගෙන අප සමග රාජකාරියේ යෙදෙමින් සිටි විදේශිකයන් දෙදෙනෙක් සහ නාරා ආයතනයේ සේවකයන් දෙදෙනෙක්ද සමග මම නාරා ආයතනයට අයත් නරංගා බෝවුවුවට ගොඩවුණෙමි. අන්දැකීමක සහායඅසනා බව ලියවෙන කවියයෙන් එබී බලන බව මම දන සිටියෙමි. එබැවින් මේ සුන්දරත්වය විදිය යුතුමය. නිසල මුහුදු මැද, ගිම්බිරි උදයේ හමන සුළඟත්රින් දිලෙන සදේ වරුණය දක ගැනීමේ අයුරු අන්දැකීම ගැන රාජකාරී ලිපි ලේඛන සකස් කරගන්නා අතර මම සිතින් මවා ගතිමි.

වෙරළේ සිටියේ අපේ ඇඟිලි ගණනටත් අඩු මිනිසුන් පිරිසකි. පෙරදින නත්තල් නිවාඩුව නිසා මෙසේ සෙසන අඩු වුවා විය හැකිය. එහෙත් පෙර දින පැවති සාදයන්හි සළකුණු අවට පෙදෙස දෙස විමසීමට අපට බැලූ කල පෙනෙන්නට තිබුණි. මුහුදු තවමත් නිසලය. එහෙත් ඒ මොහොත වන විටද සැතපුම් දහස් ගණනක් ඇත සසුරේ සිදු වූ භූමි උච්චනය දහස් ගණනක් මිනිස් ජීවිත බිලි ගෙන තිබුණි.

සන්නිවේදනය කෙරෙහි දියුණු කාලයක් වුවද සුනාමිය නමාම වීත් තම ස්වරූපය පහදා දෙන තුරු කිසිවෙක් ඒ ගැන නොදන සිටියහ. අනෙක් අතට සුනාමිය ශ්‍රී ලංකා වෙරළට සේන්ද්‍ර වීමට පෙර මිනිසුන් දනුවක් කළා නම් සිදු විය හැකිව තිබූ හානිය අවම කර ගත හැකිව තිබුණා යැයි පැවසීමද විවාදයට තුඩු දෙන කරුණකි. එහෙත් පෙරවරු 9.30 පසුවනවන සමගම මුහුදු හිටි හැටියේම කම ස්වරූපය වෙනස් කර ගත්තේය. පළමුව අනපේක්ෂිත ලෙස වෙරළ කරා ආ රළ කිහිපයක් ගාලුමුවදොර වෙරළේ තිබූ අපගේ පාවහන් රැගෙන ගියේය. ඉන් පසුව විනාඩි දෙක තුනක් තුළදී ගාලු මුවදොරු පිටියේ කෙළවර ඇති බැම්මටද ඉහළින් ප්‍රචණ්ඩ ජලය පිරී ගියේය. වෙරළේ සිටි අපි ගාලුමුවදොර බැම්ම මත සිටි අයගේ වාරුවෙන් හනික ගොඩට ආවෙහි, තවත් මොහොතකට පසු ඒ ජල කඳ නැවතත් ඇතට ඇදී ගියේ අප කිසිදුක නොදුටු ගාලුමුවදොර වෙරළේ ඇතට දිවෙන මුත් පර අප ඉදිරියේ මවා පෙන්වමිනි. එහෙත් ලංකාවේ අනෙක් පෙදෙස වලදී සිදුව තිබුණේ පළමුව මුහුදු රළ ඇතට ඇදී ගොස් අනපේක්ෂිත ලෙස නැවතත් මුහුදු රළ වෙරළ කරා ඇදී එමය. කෙසේ වෙතත් අප හෝරාවකටත් අඩු කාලයක් තුළ සිදු වූ මෙම සිද්ධිය මුළු ලොවට උඩ යටි කුරු කළේය.

නම පාත්‍ර වර්ගයාගේ දුකේදී නම කමන්ගේ ජීවිතය ගැන පවා නොසිතා කටයුතු කරන්නෝ දේවියන් අතර වුවද වචන විය හැකිය. අන් අයගේ ජීවිත බොහා ගැනීම පිණිස නව ජීවිතය පහදවම නැඟුවෝ කොතෙක් නව විදේ? ජාති අගම් කළ ආදී ඡේද සියල්ලම අසුර මුහුදු පිටින් සේ විය. ජනායා නව වක ජීවිතයක් කෙරී ජීවත් කවන්නට රැස දහවල් නොබලා වෙහෙස වූහ. කැඳුණු බැඳුණු සුන්දර මුත් අතර වනුයේ සකළු වනා වෙතක් මෙන් අතර උසට ඇති නොවේ. සුනාමිය විසින් පැහැරගෙන ගිය දස දහස් ගණනක් දෙනා ජීවිතය ඉල්ලා පොර බැඳී ආකාරය එදා දේශීය මට මගේ සිතින් මවා ගැනීමට උත්සාහ කරමි. දළ රළ පෙළ සමග

නවතර්ගේ වනු දරය අනට ඇදී යමින්